

אחרי יום עמוס רגשות הגיע הזמן לשתף...
ברשותכן אחזור מעט אחורה שיחת טלפון ראשונה עם אורית המהממת שהביטחון והרוגע שלה
גרמו לי להבין שאני במקום הנכון ובידיים טובות בדרך להגשמת חלום!!

היום, שנה אחרי עם החזרה אחת מוצלחת, עוברית פעילה ושובבה והריון קל, עגול ומשמעם הסתיים
המסע שלי והתחילו להם חיים חדשים!!

צירים שהתחילו בשעה 03:30 לפנות בוקר ושיחת טלפון שלי לאמא בחמש בבוקר שתכין את עצמה
שהיום כבר לא חוזרים הביתה,

אנחנו בחדר לידה, מתרגשים, משתעשעים והטווח בין ציר לציר הולך ומצטמצם ואיתו הכאב הולך
ומתעצם, בשעה 11:00 כבר הגיע מרדים לתת אפידורל ומאז הכל נראה ורוד..

האמא לא מוצאת את עצמה מרוב התרגשות, הדמעות מכסות כל מקום אפשרי על הפנים, האבא
בחדר מאחורי הוילון עוד לא קולט שאנחנו בלידה.

כמה לחיצות והבובה הקטנה יצאה אלינו בקול תרועה
האבא זכה לחתוך את חבל הטבור והקטנה הועברה ישר לגופה של האמא הנרגשת!!
דיגמנה משקל של 3.205 ועברה לידיו של האבא המאושר.
הדמעות וההתרגשות שהציפו את החדר בלתי ניתנים לתיאור!!
הרגע הכי גדול שאזכור מהיום הזה זה את האמא, יושבת על הכורסא עם בובה קטנה על הידיים
ואומרת לי: אני אוהבת אותך, תודה שהגשמת לי חלום!!
ואני אומרת, תודה לבורא עולם שזכיתי לזה, שהוציא את שתינו בריאות ושלמות.
לבעלי הנדיר, השותף הכי מדהים שיכולתי לבקש לחיים בכלל ולמסע הזה בפרט.
לילדיי הנבונים שחיכו בסבלנות שאמא הגדולה והכבדה תחזור להיות בינונית וקלילה.
למשפחה והחברים המדהימים שלנו שלא הפסיקו לפרגן, לעודד, לדאוג ולתמוך בכל רגע, כיף לדעת
שאתה מוקף בכ"כ הרבה אנשים טובים.
למירב ואורית המדהימות, המלאכיות של כולנו!!
ולזוג המדהים שלי על הרוגע, האמון, הביטחון המלא שנתנו בי, הקשר הטוב שנוצר בינינו ועל הזכות
להיות חלק קטן בפאזל ענק שנקרא משפחה!!
שנזכה כולנו להיות תמיד בצד הנותן, אמן!!